

cziejwo Riecham pali, jako
 Wohen, kotryz nichte wuhafz-
 nycz nemoze, smjel so nadna-
 mi, pscheschonuj nas, posbjen
 nadnami twoje nadne woble-
 czo, a bydz nam smjelny,
 swarnui nasche czieka a ziwenje,
 Rejzu a dwor, Mjesto a Krai,
 nasche Samozenie a Kublo,
 a scho schroz mamy, tesch te
 Plody na Pohlach, psched Kru-
 pami, sapalenjom teho Sln-
 ska, psched wulkuni wodami a
 psched ewschitkej Schkodu.
 Swarnuj nas tesch psched stei
 nahlei smerczu, a sposchcz na-
 dnje, so by so welje Rieschni-
 kow psches twoje slowo, ri-
 manje a blyskanje wot scheho
 besbozneho Waschnja a ziw-
 nja wotezannycz dalo, a wot
 wutrobny ktebi wobrocziło,
 schje Schundy a Wokomi-
 knenja na twoj krafnj Pschichod
 křudu spomnilo, so bychy tak
 hottowi byli, tebe sweseloszu
 horjesacz, a stobu kwjecznej
 Wefeloszje nuz bicz, Hamen.
 Ach Kneze, wublysch, ach